

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ตามหลวงปู่มั่น

เวลานี้ปวดเส้นปวดเอ็นไม่ได้ปวดธรรมดาณะ แต่ก่อนก็ธรรมดา ระยะเวลาที่รู้สึกว่าจะเข้มข้นเข้ามา ปวดขัดทุกแห่งทุกหน ที่ไม่เคยปวดปวด เอ้ ทำไมเป็นอย่างนี้ ก็คิดถึงเรื่องสิ่งที่มาเกี่ยวข้องกับธาตุขันธ์ของเรา คงเนยนี้ละเพราะแต่ก่อนเราไม่เคยฉันทเนย มาระยะหลังๆ มีฉันทบ้าง เพราะเขาทำไม่ให้มีกลิ่นฉุน เราก็ฉันทบ้าง จากนั้นมาปวดตามเข่าตามข้อตามเหล่านี้ละ คงจะเป็นเพราะเนย คงต้องได้พักเนยละ ยิ่งปวดยิ่งขัดเข้าทุกวันๆ เหมือนว่ารัดเข้าๆ เอ้ มันยังไวกัน ดูอะไรๆ ที่จะเป็นข้าศึกต่อกันก็ไม่ค่อยเห็นมี ก็มาสะดุดเอาเนย เพราะแต่ก่อนเราไม่เคยฉันท ระยะเวลาที่ฉันทบ้าง สิ่งที่เป็นภัยมันก็เป็นภัยละซี

พระในวัดเรานี้มาฉันทวันละ ๓๐ กว่า ข้างนอกก็มี อันโน้นไม่ได้นับ พระทางโน้นมี นอกกำแพงไปนั้นก็ยังมีพระ ท่านฉันทข้างนอก ท่านก็มีบริษัทบริวาร หมาท่านตั้ง ๕-๖ ตัว ทางนี้มี ๓ ตัว ๔ ตัวกับไอ้หยอง มันอยู่ในครัวไม่ค่อยออกมา อยู่ที่นี้ก็ไอ้ปุกก็ ไอ้หมี ไอ้จ้ำดาว ๓ ตัว อยู่ข้างนอกนั้น ๖ ตัว หมาชาวบ้านมาบวกรเข้าด้วยไม่มีแต่ของท่าน พระไปอยู่ที่ไหนเป็นอย่างนั้น พวกสัตว์ขุม ยิ่งหมาด้วยแล้วไปที่ไหนเต็มไปหมดละ มันไม่มีที่หากินก็ไปกินกับพระ

สำหรับวัดนี้เราเข้มงวดกวัดขัน เลอะเทอะเหลือมานานแล้ว ดูมันดูไม่ได้เลย มองไปที่ไหนขวางหูขวางตา ที่นี้คอยเข้มงวดกวัดขัน ถึงเวลา ๕ โมงเย็นขาดเลยไม่ให้ใครเข้ามายุ่งถ้าไม่มีกิจจำเป็นจริงๆ ต้องมาบอกมากล่าวให้ทราบว่ามีธุระจำเป็นจริงๆ แล้วให้เข้าให้ออก แต่ก่อนมีเวลาไหนก็ยังไหลเข้าไหลออก เลยเลอะเทอะไปหมด ซึ่งเราไม่เคยปฏิบัติมา เราก็อ่านเอาๆ ทนไปทนมามันจะเลอะทั้งวัดเลย ก็เอาฆราวาสมาเป็นแบบเป็นฉบับ ฆราวาสเขามีแบบมีฉบับที่ไหน เขาอยากไปอยากมาเมื่อไรเขาก็มา เช่นอย่างในครัวนี้ แบบฉบับของเขาก็ในครัว ในครัวเป็นยังไง ใครมาก็แบบเดียวกันคนในครัว ไม่ได้ต่างกัน แบบฉบับของเขาเป็นอย่างนั้น แบบฉบับของพระมาที่ไหนก็เป็นพระ ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัย

นี่ดูแล้วเลอะเทอะ อยากออกอยากเข้าเวลาไหนก็เลอะก็เลอะ ระยะเวลา ๕ โมงเย็นให้หยุดขาดเลย ใครมาก็ต้องให้ ตชด.คอยกำกับอยู่ประตู ไม่งั้นจะเลอะเทอะไปหมดพอ ๕ โมงแล้วให้หยุดการติดต่อสื่อสารกันหากไม่จำเป็นจริงๆ ก็มีข้อแม้ว่าจำเป็นจริงๆ ก็ให้ติดต่อทาง ตชด.อยู่ประตูวัด ทางโน้นจะอนุญาตให้เข้ามา อย่างหนึ่งเขาก็วิ่ง

มาหาพระ พระเป็นผู้อนุญาตให้เข้ามา ก็เข้ามา ไม่ให้มาแบบเลอะๆ เทอะๆ เหมือนแต่ก่อน

โห ท่านปฏิบัติจริงๆ เพื่ออรรถเพื่อธรรม จิตของท่านอยู่กับธรรม มองดูนี่ก็น่าเกรงขาม อย่างเราไปที่แรกไปบ้านโคกนามน ไปครั้งแรกละ ไปหาพ่อแม่ครูจารย์มันเป็นครั้งแรก เวลาไปมันกลางคืนด้วย คนเราเก่งทางไหนก็เจอทางนั้น เราเก่งหาเหตุหาผล พระสีนวลมาพักวัดทุ่งสว่าง หนองคาย เราตามหลวงปู่มั่นไม่ทัน ที่ว่าเขาจะทอดกฐิน เราไม่รับกฐินเขาไม่ยอม โยมวัดเขานั้นละ มาถกมาเถียงกับเราเรื่องให้อยู่ต่อหน้าต่อตา เราก็งงไม่ลืม ไปที่ไหนมักแพ้ผู้หญิงเรานะ อ้าว มันแปลกๆ อยู่ เถียงเท่าไรเราเฉย ก็เราจะเร่งใส่พ่อแม่ครูจารย์มั่นให้ทัน เขาขอให้รับกฐินเสียก่อนค่อยไป

เราก็บอกพระในวัดเต็มวัดใครรับก็ได้ ก็ว่างั้น ยังไงก็จะไปเหอ เอากันจ้อเลย ท่านจะไม่อยู่เหอๆ อยู่อย่างนั้น เอาจริงๆ นะโคราชของเล่นเมื่อไร จริงจังมากนะพวกนี้ ชัดกับเราเราก็งง เรื่องให้ต่อหน้า จะทำยังไงก็เราไม่ได้ลั่นคำให้ว่าเราจะอยู่ มีแต่จะไปทำเดี่ยว แก่ก็คงหมดหวัง ที่นี้ผ้าสังฆาฏิเราบิณฑบาตกลับมาแล้ว ก็มาพับแล้ววางไว้ข้างเสา เราก็งงอยู่ไม่รู้เลยว่าแกด้อมไปเอาผ้าสังฆาฏิเราข้างเสา ชัดกับเราจนร้องห่มร้องไห้ นะ ว่าอะไรเราก็งง ก็เราจะไม่อยู่ที่นี่ เรามุ่งแต่พ่อแม่ครูจารย์มั่น เขาได้ผ้าสังฆาฏิไปพอลงไปบันไดแล้วก็หันหน้ากลับมา ท่านจะไปอุดรก็ไปเสียนะ แล้วมีลักษณะยิ้มๆ ก็ฟังเรื่องให้ตะกึ่งนี้ลงไป เรายังไม่รู้ตัว

ท่านจะไปอุดรก็ไปเสียนะ หันหน้ากลับมา มีลักษณะยิ้มๆ ความจริงเขาได้สังฆาฏิเราไปแล้ว เอาไว้ในเงื้อมมือแล้วเรายังเชื่ออยู่ ที่นี้พระพวกเดียวกันก็เตือนนะ ดูลักษณะเขาตะกึ่งนี้สู้กับท่านอาจารย์ร้องห่มร้องไห้ แล้วกลับลงไปนั้น ท่านจะไปอุดรก็ไปเสียนะ ทำไมยิ้มๆ ขึ้นมาอย่างนั้น มันมีนัยๆ อยู่นะเขาวางั้นพระ มีลักษณะมีนัยๆ อยู่นะ ไม่ใช่เขาเอาอะไรท่านไปแล้วเหอ มองไปผ้าสังฆาฏิเขาเอาไปแล้ว เลยต้องไปยอมเขา

ที่นี้เอาไปแล้วเขาก็ยังไม่แล้ว เอาไปแล้วเขาต้องมาสืบสอบถามพระ ที่เขาเอาสังฆาฏิเราไปในบ้านนี้จะผิดพระวินัยของเราหรือไม่ เขามาสืบถามพระ ตามหลักพระวินัยออกพรรษาแล้วมีอาณิสสหนึ่งเดือน ถ้าไม่ได้รับกฐิน ถ้ารับกฐินก็ขยายออกไปอีก เป็นสี่เดือน อาณิสสอยู่ปราศจากไตรจีวรผืนใดผืนหนึ่งได้ ที่นี้แก่ก็เอาสังฆาฏิไป ผืนใดผืนหนึ่งมาถามพระ พอได้นั้นแล้วที่นี้แก่ก็มาขู่เรา เราเลยยอมแก นี่ละมันแปลกอยู่นะ

พอออกจากนี้แล้วไปไม่ทันท่าน แต่ก็หวุดหวิดจริงๆ ถ้าไม่รับกฐินทันเพราะเรามุ่งจะไปหาท่านที่วัดโนนนิเวศน์ อุดร ท่านไปได้สองวันเราจึงมาถึง เราก็งงไปหนองคายก่อน จึงได้พบพระสีนวล ออกจากบ้านนามนสำนักของหลวงปู่มั่นเราเดือน

เมษา มาพักด้วยกัน ท่านบอกว่าท่านมาจากบ้านนามน สำนักท่านอาจารย์มั่น คึกคักขึ้นเลยทางนี้ ไหน ๆ ว่าอีกนะท่านมาจากไหนแน่ มาจากนามน สำนักท่านอาจารย์มั่น ท่านออกจากสำนักท่านอาจารย์มั่นมาหรือ ถ้าม ท่านก็ชี้แจงให้ฟังอย่างชัดเจน ที่นี่มันคึกคักขึ้นเลยนะจิต ก็เลยไล่เบียดกัน ไหนทราบที่ท่านอาจารย์มั่นท่านดูแลใช้ไหม โอ้ย อย่าว่าแต่ดู ถ้าผิดพลาดควรไล่ท่านขับเลย อย่าว่าแต่ดูเฉย ๆ ถ้าควรขับไล่ท่านขับเลย ท่านไม่เอาอะไรเป็นใหญ่ยิ่งกว่าธรรมวินัย ถึงใจเราตรงนั้นะ ท่านไม่เอาอะไรใหญ่ยิ่งกว่าธรรมวินัย ควรดูดู ควรไล่ไล่ทันที

ทางนี้มันขึ้นปึ้งเลยในใจ นี่ละอาจารย์ของเรา คืออาจารย์องค์นี้เองจะเป็นอาจารย์ของเรา แทนที่จะเป็นผลลกลับเป็นผลบวกนะ มีกำลังใจปึ้ง นี่ละเราจะได้เจออาจารย์ที่จุใจ พุดง่าย ๆ วังั้น เราก็มุ่งท่านอยู่แล้ว ยิ่งได้ยินชื่อเสียงอย่างนี้ด้วยแล้วยิ่งประทับใจหน้าหนักเข้าไปอีก เตรียมของ ๓ วันไปเลยนะ พอทราบเท่านั้นอยู่ได้ ๓ วันไปเลย ไปก็อย่างว่า หอะไรก็เจออันนั้น ไปก็ไปกลางคืน

พอดีท่านออกจากบ้านนามน มาสร้างวัดใหม่อยู่ที่บ้านโคก ตอนเราจะไปเราทราบที่กำลังสร้างวัดใหม่อยู่ที่บ้านโคก ท่านมาอยู่ที่นี้ เราก็ไป ไปกลางคืนซิ แต่ก่อนไม่มีรถมีรา จากวัดสุทธาวาสเดินทางไปถึงบ้านโคกมีดพอดี โยมเขาก็ไปบอกทางพอไปถึงบ้านโคก ถ้ามว่าหลวงปู่มั่นท่านพักอยู่ที่บ้านโคกพักอยู่ที่ไหน เป็นความจริงไหม จริงท่านกำลังสร้างวัดอยู่ทางตะวันตกบ้าน ไปกลางคืน เขาก็เลยนำเราไปบอกต้นทาง นี่ให้ไปนี่นะ เดินตามนี้ไป ทางแคบ ๆ ท่านก็ฟังไปอยู่ใหม่ท่านไม่ชอบหุหุหุด้วย

ไปกลางคืนก็ไปเจอจริง ๆ ไปมืดแล้ว ไปก็ไปเห็นศาลาอย่างที่ว่า ไปวินิจัยศาลา วินิจัยกุฎี ท่านเดินจงกรมท่านมายืนอยู่นี่กลางคืนเราไม่เห็น เราก็เชื่อ ๆ มองนั้นมองนี้ เตี่ยวท่านก็โผล่เสียงของท่านออก ใครมานี่ท่านว้างั้นนะ อยู่ข้าง ๆ นี้ โอ้ย เมตรกว่าเท่านั้นถึงเรา กลางคืนมันไม่เห็นกัน ใครมานี่ท่านว้างั้น ทางนี้ก็บอกว่ากระผม ขึ้นเลยนะ อันผม ๆ นี่ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มี เสียงดังขึ้นเลยไม่ใช่ธรรมดา เงียบ ๆ พระเดินจงกรมอยู่ในป่าเหมือนไม่มีพระ จวนมืดกำลังพระท่านเดินจงกรม

อันผม ๆ นี่ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผมตรงที่มันไม่ล้าน ค้านซิ นี่ก็เปลี่ยนคำใหม่ ปู้บ กระผมชื่อพระมหาบัว เอ้อ ว้างั้นซิ นี่ผม ๆ แม้แต่เด็กเขาก็มีผม เอาอีกแหละ นั้นละโดนเอาจนได้ ยิ่งชอบนะท่านว่านี่ยิ่งชอบ เอ๊ะ ทำไมท่านถึงพูดต้องเอานักหนา ผม ๆ ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผม ตรงที่มันไม่ล้าน แน่ะ ตรงที่มันไม่ล้านละมีผม คนหัวล้านก็มีใช่ไหม ค้านซินะ เราจับเอาหมด พอเราตอบว่ากระผมชื่อพระมหาบัว เอ้อ อย่างนั้นซิ นี่ผม ๆ ท่านแห่เอานะ ผม ๆ ตั้งแต่เด็กมันก็มีผม เอาอีกแหละ ขบขัน เรื่องท่านเด็ดเดี่ยวเด็ดเดี่ยวมากมันถึงใจ

เวลาไปอยู่สำนักท่านดูพระเถรองค์ใด ตอนนั้นดูมีพระอยู่กับท่าน ๘ องค์นะ ตอนเราไป มีอาจารย์เจี๊ยะนี่ละองค์หนึ่งอยู่ที่นั่น ดูพระองค์ไหนนี่เหมือนผ้าพับไว้ๆ จนไปยกพระทั้งหลายนี้ แล้วก็มาเหยียบตัวเอง โธ่ พระทั้งหลายเหล่านี้ท่านคงจะเป็นพระอรหันต์ด้วยกันหมดแล้วมัง จะเป็นลิงตัวเดียวแต่เราที่มาอยู่ที่นี่เท่านี้ละมัง พออยู่ไปๆ นี่คือการเรียบร้อยเข้าใจไหม ทุกสิ่งทุกอย่างมีสติตั้งระมัดระวังตลอดเวลา ไปด้วยความปลื้มปีตินั่นละ ดูพระเถรทั้งหลายเหมือนผ้าพับไว้ แล้วทำให้คิดไปอีกว่า เอ้ พระที่ท่านมาเหล่านี้ไม่ใช่ท่านเป็นพระอรหันต์หมดทุกองค์แล้วหรือ จะเป็นพระเชื่อๆ ซ่าๆ มีแต่เราคนเดียวเท่านี้หรือ ครั้นอยู่ต่อไปสนทนาธรรมะก็ค่อยรู้เรื่องๆ ของกันและกันไป

นี่พูดถึงเรื่องความเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดตามหลักธรรมวินัยนี้สวยงามมาก เด็ดเดี่ยวเฉียบขาดแบบโจรแบบมารแบบผู้ร้ายดูไม่ได้นะ เด็ดเดี่ยวเฉียบขาดทางด้านอรรถด้านธรรมยิ่งน่าเคารพเลื่อมใส เราได้ไปเห็นสำนักพ่อแม่ครูจารย์มั่น มองดูองค์ไหนเหมือนสตรียอดตัวตลอดเวลา ท่านเป็นอย่างนั้น ผิดกันมากกับผู้ที่ไม่มีสติตั้ง ความมุ่งมั่นต่อมรรคผลนิพพานมีน้อย กับผู้ที่มีความมุ่งมั่นต่อมรรคผลนิพพานมีมาก ผู้ที่นั่นละความสำรวมระวังความตั้งอกตั้งใจ ทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปด้วยความจงใจหมดเลย ที่นี้ก็น่าดู ไ้แบบโกโรโกโสอยู่ได้อยู่ไปไปได้ก็ไปนี้ไม่ได้หน้าได้หลังอะไรนะ อย่างพระที่ไปอยู่กับหลวงปู่มั่น ดูองค์ไหนน่าเคารพเลื่อมใสทุกองค์ๆ นี่ละเป็นปฐมฤกษ์ที่เราไปหาท่านที่แรก ยิ้มแย้มแจ่มใสพอกพอใจ

นี่ละเป็นปฐมฤกษ์ ไปถูกท่านชานบเอาเสีย ใครมานี่ กระทบ อันผมๆ นี่ขึ้นเลยทันที ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผม โธ่ เอาใหญ่เลยนะ เจียบๆ นะพระเดินจงกรม เหมือนวัดร้าง เสียงท่านลั่นขึ้นพระทั้งหลายก็มาแล้ว นี่ละเป็นปฐมฤกษ์ละตั้งแต่เริ่มแรก พอขึ้นศาลาแล้วเอาละที่นี้เรียกว่าครั้งที่สองละต่อไป ท่านมาทำอะไรขึ้นเลย มาหามรรคผลนิพพานหรือ ชี้ไปเลยทางไหนๆ ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศไม่ใช่กิเลสไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไล่ไปหมดทั่วแดนโลกธาตุ ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่มรรคผลนิพพาน กิเลสแท้มรรคผลนิพพานแท้อยู่ที่ใจ นั่นท่านชี้ลงนี้ อยู่ที่ใจไม่อยู่ที่อื่น

ความสุขความทุกข์ทั้งหลายอยู่ที่ใจไล่เข้าไปนี้เลย มหาเหตุคือกิเลสอยู่ที่นั่น ไฟก็อยู่ที่นั่น ธรรมอยู่ที่นั่น เมื่อชำระได้แล้วธรรมก็แสดงความอัศจรรย์ขึ้นมา อยู่ด้วยกันอยู่ที่ใจๆ นั่นละ แล้วพอใจเอามากจริงๆ นะ เหมือนว่าตัวพองเลย เพราะไปด้วยความตั้งใจจริงๆ เรื่องมุ่งต่อมรรคผลนิพพานมุ่งอย่างเต็มหัวใจ จึงต้องเสาะแสวงหาครูอาจารย์ที่เป็นที่แน่ใจ ว่าท่านแสดงออกมาเป็นที่แน่ใจแล้วว่ามรรคผลนิพพานมีอยู่ เรา

จะกราบท่านถวายตัวเป็นลูกศิษย์ลูกหาตลอดชีวิตทุกอย่างเลย จากนั้นเราก็จะเอาตาย
เข้าว่าเลย บำเพ็ญเพียรเพื่อมรรคผลนิพพาน จะไม่มีคำว่าถอย

นี่ละท่านจะคงจะกางเรดาร์เอาไว้ดูความมุ่งมั่นของเรา พอไปท่านก็ไล่เบียดเลย
ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือไล่อย่างเข้มข้นนะ เหมือนว่ากางเรดาร์นั่นแหละ แล้ว
ท่านก็ไล่เบียดขึ้นมาๆ ลงมาหาจิตตภาวนา จิตตภาวนาเป็นที่จะบุกเบิกเพิกถอนสิ่ง
เลวร้ายทั้งหลายภายในจิตใจนี้ออกได้โดยสิ้นเชิง อย่างอื่นถอนไม่ได้ อย่างอื่นดับไม่ได้
ขึ้นเลย มีธรรมเท่านั้นถอนได้ดับได้ เอ้า ท่านเอาให้หนักทางจิตตภาวนานะ เราไม่ลืม
เอาทางจิตตภาวนาย่าถอย

จากนั้นท่านก็ขยายออกไปว่า นี่ก็อย่าว่าผมประมาทปรีชาตินะ ท่านให้แง่ไว้ทั้ง
สองแง่ ก็เป็นความถูกต้องทั้งสองแง่เลย นี่ท่านก็นับว่าเรียนมามากพอประมาณจนถึง
เป็นมหา แต่อย่าว่าผมประมาทธรรมะพระพุทธเจ้านะ เวลานี้การศึกษาเล่าเรียนมามาก
น้อยยังไม่เป็นประโยชน์ ให้ท่านพักบูชาไว้ก่อน ให้ท่านเน้นหนักทางด้านจิตตภาวนา
อย่างไรจิตจะสงบร่มเย็นลงไปด้วยจิตตภาวนาให้แรงนี้ให้มาก ท่านอย่าไปสนใจกับทาง
ปรีชาที่ท่านเรียนมามากน้อย เวลานี้ยังไม่เกิดประโยชน์ ถ้าไปสนใจนำปรีชาเข้ามา
เกี่ยวข้องกันแล้วมันจะมาเคลอะเคล้ากัน แล้วเป็นข้าศึกต่อการเดิน การบำเพ็ญธรรมไม่
สะดวก

เวลานี้ให้ท่านพักไว้หมดปรีชาที่ท่านเรียนมามากน้อย ให้ท่านเน้นหนักทางด้าน
จิตตภาวนา บอกชัดๆ อย่างนี้เลย ท่านอย่าไปเป็นอารมณ์กับการศึกษาเล่าเรียนมามาก
มาน้อยนะ ไอ้เราก็เป็นคนระดับเดียว พอว่าอย่างนั้นก็ลงจุดนั้นเลยไม่ได้สนใจกับอะไร
เอาตั้งแต่ภาคปฏิบัติขึ้นทางด้านจิตใจ ที่นี้ท่านบอกตอนท้ายอีกนะ เวลานี้ปรีชาทับ
ปฏิบัติ ปรีชาดียังไม่เกิดประโยชน์ ถ้านำเข้ามาพิจารณาเคลอะเคล้ากันกับภาคปฏิบัติแล้ว
จะเกิดความสับสนปนเป การก้าวเดินไม่สะดวก จึงต้องพักปรีชาไว้เสียก่อน เมื่อถึง
กาลเวลาภาคปฏิบัติกับภาคปรีชาจะวิ่งถึงกันแล้วเอาไว้ไม่อยู่ นี่สำคัญตรงนี้นะ เอาไว้
ไม่อยู่ท่านว่า จะวิ่งถึงกันเลย

นี่มันก็เป็นในเราเอง พอถึงภาควิปัสสนาภาคปัญญา ภาคสมาธิมีกำลังแล้ว ออก
ทางภาคปัญญามุ่งฆ่ากิเลสที่นี้ แดนโลกธาตุนี้มันแคบไปนี่นะ เรื่องของปัญญาฆ่ากิเลส
มันพุ่งๆ วิ่งใส่ปรีชา ปรีชาทับปฏิบัติวิ่งประสานกันเอาไว้ไม่อยู่ไม่ผิดเลย มันวิ่งหาหลัก
หาเกณฑ์หาพยาน ท่านบอกเอาไว้ไม่อยู่ ตรงแนวเลย เราไม่ลืมนะ นี่ละพอเป็นผู้เป็น
คนขึ้นมาบ้างก็เพราะได้ยินได้ฟังจากท่าน จากนั้นก็เอาใหญ่เลยดังที่เคยเล่าให้ฟัง
พอใจเราได้อยู่กับท่าน พอใจตั้งแต่ต้นเลย อยู่กับพ่อแม่ครูจารย์มันตั้งแต่ต้นจนวาระ

สุดท้าย ท่านหลุดมือไปท่านนิพพานไปก่อนเอาไว้ไม่อยู่ ท่านล่วงไปก่อน เอาจนสุดท้าย การปฏิบัติท่าน

เรื่องธรรมเรื่องมรรคผลนิพพาน อยู่กับศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าทั้งหมด อย่าพากันไปสงสัยที่ไหนเลย ดังที่พ่อแม่ครูจารย์มั่นท่านว่า ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศ ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม แล้วว่าไปหมดทั่วแดนโลกธาตุไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม ธรรมแท้ กิเลสแท้อยู่ที่จิต เอ้า พิจารณาชำระกันนี้ ท่านจะเจอทั้งกิเลสทั้งธรรมที่นั่น รื้อถอนกัน ได้ที่นี้ด้วยอำนาจแห่งธรรมจิตตภาวนา แน่ท่านซึ้งไปจิตตภาวนา แล้วก็เป็นอย่างนั้น จริง ๆ มันก็ถึงใจ ๆ เรา นี่ละมรรคผลนิพพานอย่าไปหาดูต้นไม้ภูเขาที่เป็นสภาพนั้น ๆ ของเขาเอง ให้ดูตัววุ่นวายคือกิเลสมันปิดบังหุ้มห่อจิตใจเอาไว้ ถ้าจะไปทางที่สะดวก เพื่อเป็นอรรถเป็นธรรมมันก็ดมันขวางไม่ให้ไป

กิเลสเป็นข้าศึกกับธรรม ถ้าเราจะก้าวไปทางธรรมกิเลสเป็นข้าศึกมันต้องกัด ต้องขวาง หาวว่าขัดว่าข้อง หาทุกอย่างที่จะทำให้เรายอมจำนนต่อมัน เรื่องกิเลสเป็นอย่าง นั้น ถ้าเมื่อเราไม่ยอมเราเชื่อธรรมแล้ว เอาธรรมบุกเข้าไปกิเลสมันก็หายไปเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงให้พากันตั้งอกตั้งใจ พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ตลอดแห่งมรรคผลนิพพานอยู่ที่พุทธศาสนาทั้งหมด เราได้คุยเขี่ยชุดค้นบนเวทีมาเต็ม กำลังความสามารถ หายสงสัยเรื่องกิเลสตัดหาอาสวะเรื่องมรรคผลนิพพาน หายสงสัย บนเวทีคือจิตตภาวนาจากธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า ให้พากันจำเอานะ เอาละ เท่านั้นพอ ให้พร

(ทองคำเข้านี้ได้ ๑ สลึงครึ่งผม) เอ้อ พอใจ ๑ สลึง ก็มันประเภทชิมซาบนี้ มัน ไม่ประเภทภูเขาทั้งลูก ได้ ๑ สลึงก็พอแล้ว เพิ่มเข้า ๆ หนักเข้า ๆ เวลานี้ได้รวม ๓๐๐ กิโลนะ คือทองคำประเภทน้ำไหลซึม ตั้งแต่ ๑๑ ต้นกับ ๓๗ กิโลครึ่งที่เราอบคลั่ง หลวงแล้วนั้น ได้ใหม่ขึ้นมาประเภทน้ำไหลซึมจะรวม ๓๐๐ กิโลแล้ว จวนเต็มที่แล้ว ต่อไปมันก็พอขึ้นไปเรื่อย คือพอที่จะหลอมก็หลอม แล้วพอที่จะมอบเมื่อไรก็มอบ เอาไว้ที่ตู้นิรภัยเช่าธนาคารเอาไว้ ทางอุดรก็เช่าไว้ ทางกรุงเทพเช่าไว้ ทองคำเอาไว้ที่ตู้ นิรภัย

เราพยายามที่สุดละชวนชวยเพื่อพี่น้องลูกหลานไทยเรา สำหรับเราเองเราไม่ เอาอะไร เราบอกชัดเจนแล้วว่าพอ พอทุกอย่าง ไม่มีที่จะคิดในจิตใจว่าจะขาดอะไร บกพร่องอะไร ไม่มี นั่นละธรรมเมื่อเต็มที่แล้วพอ ถ้ากิเลสไม่มีคำว่าพอ ได้เท่าไรยิ่งคืบ ยิ่งคลานยิ่งติดยิ่งดี้น แล้วก็เป็นการทุกซัดติดตามกันไปตายด้วยกันกับความทุกข์ กับ ความมั่งมีความหวังมันไปด้วยกันตายด้วยกัน ส่วนธรรมนี้พอเป็นลำดับ ชั้นสมาธิก็พอ สมาธิ ปัญญาเรื่อย พอถึงปัญญาหมุนตัว พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วพอ นั่นละท่านว่า

วุฒิต์ พุรหมจรรย์ พอแล้วการชวนชววย กิเลสไม่มีพอ ฆ่ากิเลสออกจากหัวใจแล้วพอหมด สุขก็สมบูรณ์เต็มที่ บรมสุขอยู่ที่ผู้ฆ่ากิเลสตัวหิวโหยให้ขาดสะบั้นลงจากใจ ใจพอนั้น พากันจำเอา

นี่ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ พุดได้ชัดเจนเราพุดกับลูกศิษย์ลูกหาของเรา พุดอย่างชัดเจนที่หาได้มากน้อยเพียงไรก็พุดให้ฟังเพื่อเป็นกำลังใจ ว่าทางนี้เป็นทางเดินเพื่อความราบรื่นปลอดภัย ถึงความพ้นทุกข์ได้จริงตามทางของศาสนา ให้พากันก้าวความหมายว้างนั้น เราก็อพุดให้เป็นกำลังใจ เพราะนี่เราดำเนินมาแล้วผลเป็นอย่างนั้นจริงๆ ก็มาแสดงให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาฟัง ให้พากันก้าวนะ ไอ้พวกปากอคมขี้มันก็หาว่าอวดนั้นอวดนี้ ก็ปากอคมขี้ อันนี้ปากอคมธรรมเข้าใจใหม่ละ ปากอคมธรรมพุดก็เป็นธรรมไปเรื่อย ปากอคมขี้มันพุดออกมาเป็นขี้เรื่อยขวางนั้นขวางนี้

นี่ก็ยังมีมาหาว่าหลวงตาบ้วนอวดอูตรี เขาว่ามานี้ เราก็บอกว่า เขาจะมาฟ้องเราว่าเป็นปาราชิกว้างนั้นนะ เขาฟ้องเราเขาปากอคมขี้ เราก็บอกเขาเลยว่า ให้อยกมาทั้งโคตรเลยมาฟ้องเรา มีก็โคตรให้อยกมาเลย จนกระทั่งปานนี้มันตายหมดทั้งโคตรแล้วก็ไม่ทราบหายเลยไม่เห็นมาฟ้อง มันก็ว่าไปอย่างนั้นละ คนหนึ่งหาแทบเป็นแทบตาย คนหนึ่งไม่หามาทำการก็ดขวางมันเกิดประโยชน์อะไรใช้ไหม อนุโมทนาคนอื่นที่เขาทำเขาได้ดียังเป็นสิริมงคลกว่าไปกีดไปขวางเขา เอาละไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz